

Бъх не хваща, а ма и не плаща. Виж: Имам мжж.

Бъхти се като вода о бряг.

Бъщи си ангелитѣ. — Старае се.

Бъщи си главата.

Бяга като дявол отъ тамян.

Бягай лошо, по зло иде.

Бега като дявол от кръст-та.

Бегай лошѣ, зло те стигло.

Бега като попарен.

Бега и от сянката му.

Бяга като от вжже ¹⁾ (като че ще го б'всят).

Бяга като препелица.

Бягай от тогова когото не е страх от Бога и когото не е срам от хората.

Бяга като истърван зайц.

Бяга като млад без крака.

Бяга като от чумата.

Бегат като от чумав.

бега като куче от щръкло.

бяга като пощръклял бивол.

бягай от себап да не влезеш в' грях.

Бягат като мишкити от попадийката.

бяга като пърлен.

Беганова майка бяло носи, а Стоянова — черно върже.

— Обичай у българкитѣ беше, които носяха сокан, кога жалѣят, да приврзват чер шийрит под кружилото.

Бягай бре проклети сине, самси господ подиря ти. —

Двама попове, син и баща, са скарали за нѣщо и бащата

---

¹⁾ Вжже, — от старото жже. в-то като придихатна буква, прибавя се дѣто я нѣма, като жглен — вжгленъ, вжглища. Ждол, — вждол или се отпуца и става дол. Еще, още, йоще, веще. В' источна България се отпуца кога е в' началото: ода, ол, оськъ, довица както и в' южното, в' Тракия в' нѣкои само думи и в' срѣдата: дор—двор, той—твой. А в' Македония почти сѣкадъ, пра-иха, доица.